EL DIA D SERÁ EL DIA 12

Opinió | 11-09-2012 | 06:39

La Diada nacional de Catalunya, des del retorn de la democràcia, sempre ha estat una festa reivindicativa de la nostra història i dels nostres drets co a Nació.Enguany l'efecte de la crisi que estem patint ha fet que les reivindicacions es facin amb més contundència ja que la situació s'estàfent insostenible per una part cada vegada més àmplia de la població.

Catalunya no ha tingut, per part de l'Estat espanyol, el tracte que es mereix per la seva contribució solidària amb el conjunt de l'Estat ni per la seva capacitat política de lideratge en molts aspectes. Aixòno pot continuar així: ha d'haver-hi un nou escenari on la gran majoria de catalans i catalanes ens hi sentim còmodes si no volem que les postures es radicalitzin cada vegada més fins i ens portin a una situació d'incertesa preocupant.

Penso que en el sentir de la major part dels manifestants hi hauràun desig: resolem d'una vegada aquesta situació, Com? Aquíentrem de ple en les responsabilitats de la classe política. No s'ha de pensar, com a objectiu prioritari, si les decisions que es prenguin donaran més o menys vots en les properes eleccions sinóque s'ha de trreballar per situar el nostre país, Catalunya, en un escenari el suficientment còmode per emprendre un camíque garanteixi el futur de les generacions que ens seguiran.

Espanya no ha de fer l'orni sobre les reivindicacions catalanes que s'expressaran el la manifestació en els actes organitzats aquest onze de setembre. Ha d'escoltar, intrerpretar i actuar. Ha de ser, per damunt de tot, intel·ligent. Per dir-ho d'alguna manera: ha d'anar en la direcciócontrària a la que va apuntar el president d'Estramadura -un clar exemple d'estultisme polític.

Penso que manifestar-se o no és una decisióbàsicament personal. El quèseràimportant seràl'actitud que tots plegats, ciutadania i polítics, tinguem el dia dotze ja que, tots plegats, haurem de fer un esforçper contribuir, cada údes de la seva posició, a resoldre, d'una vegada per totes, aquest situació.No vull acabar sense dir que la soluciócatalana nio passa per cercar l'animadversió amb ningú. Crec que no ens portaria enlloc.